

Bauma de Can Serra

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Can Serra
Alçada: 393

Coordenades:

Latitud: 41.72487
Longitud: 1.90451
UTM Est (X): 408884
UTM Nord (Y): 4619809

Classificació

Número de fitxa 08182 - 336
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Regular. Com qualsevol element geològic, cal fer atenció als despreniments.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08181A010000120000OW
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dv., 28/09/2018 - 02:00

Descripció

Bauma obrada amb restes de murs realitzats en pedra seca i encaixos de bigam. La part central és la més ampla, mesura uns quatre metres de fondària, mentre que la llargada és d'uns quaranta metres. La roca, composta de gresos i conglomerats presenta a la part superior, un seguit d'encaixos quadrangulars, disposats horitzontalment que confirmen l'existència en altres temps de bigues de fusta que permetrien engrandir l'estança, sota cobert. La majoria estan fortament erosionats i se'n comptabilitzen més de trenta. A l'extrem dret hi ha les restes d'un muret de pedra seca que neix de l'interior. A la part central un espai rectangular molt ben delimitat, d'uns 10 m² del qual en queda el mur de la façana de 8 metres d'amplada per 3,5 metres d'alçada. Els dos laterals conserven una amplada màxima d' 1,90 metres i 1,50 metres respectivament. El gruix dels murs oscil·la entre 0,80 i 1,00 metre. Destaca l'obertura central que segueix la tècnica constructiva de les barraques de vinya, Mesura 1,10 metres d'alçada per 0,80 d'amplada amb una llinda plana i estreta.

Observacions:

Des del Pont de Vilomara cal agafar la carretera BV-1224 en direcció al nucli de Rocafort. A mà esquerra, en el trencall que mena al castell, continuar la pista forestal que mena a Can Toscas i Can Lleonart. Deixant les cases a mà esquerra seguir la pista que ens portaria a Can Casajoana, sempre recte fins a localitzar, a mà dreta de la pista una feixa de grans dimensions. Cal vorejar-la en sentit descendent fins a localitzar novament un camí de l'amplada d'un carro, empedrat, que a voltes s'estreny. Des de l'extrem de la feixa fins a la bauma cal comptar uns dos-cents cinquanta metres, que transcorren per sobre el cingle. Un corriolet a mà esquerra, entre la brolla de romaní permet baixar per unes roques, de manera a poder caminar per sota la cinglera. El corriolet que la va resseguint en direcció oest, ens mena directe a la cavitat.

Història

Segons informació facilitada pel senyor Valentí Tosques ens explica que la bauma havia estat habitada fa segles per els de Can Serra, que més endavant farien construir la Casa Nova.

Les restes que s'observen actualment podrien ser el resultat de reconstruccions modernes per adaptar l'espai més alt i ample, com a barraca de vinya, ja que al voltant s'observen les antigues marjades de pedra seca que havien estat plantades de vinya i olivera.

Bibliografia

AYMAMÍ i DOMINGO, Gener (2010). Breus notes sobre el trogloditisme a la comarca del Bages. Dins, revista Dovella, tardor-hivern, pàgs. 5 - 15.

